

हामी निर्वाचनको आन्तरिक तयारीमै छौं : प्रमुख निर्वाचन आयुक्त कार्की

काठमाडौं, २२ असोज (रासस) । प्रमुख निर्वाचन आयुक्त मानबहादुर कार्कीले निर्वाचन आयोग स्थानीय तहको आगामी निर्वाचनको आन्तरिक तयारीमै रहेको बताउनुभएको छ ।

राष्ट्रिय समाचार समिति, राससको प्रतिनिधिमण्डसँग बिहीबार निर्वाचन आयोगमा भएको अनौपचारिक कुराकानीका क्रममा उहाँले भन्नुभयो, “हामी आगामी निर्वाचनको तयारीमै छौं, त्यसो त आयोग सदैव निर्वाचनको तयारीमा रहन्छ नै । निर्वाचनको मिति सरकारले तोक्ने हो, यसरी तोकिएको मितिमा निष्पक्ष एवं विवादरहित ढङ्गबाट निर्वाचन सम्पन्न गर्ने दायित्व आयोगको हो, त्यसमा हामी प्रतिबद्ध छौं ।”

स्थानीय तहको आगामी निर्वाचन फागुनमा नै गर्नेगरी सरकार अघि बढेको भन्ने समाचार पनि आएको छ, नी भन्ने प्रश्नमा उहाँको भनाइ थियो, “मितिका बारेमा अहिले नै आयोगले भन्ने कुरा भएन । हाम्रो संवैधानिक प्रावधानअनुरूप आयोगसमेतको परामर्शमा सरकारले मिति घोषणा गर्ने हो ।

तर, लामो समयसम्म स्थानीय निकाय खाली राख्नुहुन्न भन्ने पक्षमा छौं । त्यसैअनुसार हाम्रो तयारी पनि भइरहेको छ ।”

आगामी वैशाखमा स्थानीय तहको कार्यकाल सकिने भएकाले त्यसको वरपर रहनेगरी र संवैधानिक व्यवस्थाअनुसार नै निर्वाचन हुने उहाँको भनाइ थियो । स्थानीय तह र प्रदेशको निर्वाचन एकैसाथ गर्नेगरी

आयोगले तयारी थालेको हो भन्ने प्रश्नमा उहाँको भनाइ थियो, “हाम्रो संवैधानिक संरचना र कानुनी प्रावधानअनुरूप नै निर्वाचन हुने हो । त्यसमा हाम्रो आवश्यकताको पनि कुरा छ । त्यसैले अहिले नै चुनाव एकैसाथ हुन्छ भनेर भन्न सकिँदैन । सरकारले मिति घोषणा गरेअनुसार नै हामीले काम गर्ने हो ।”

राससले विगतका

‘पत्रकारिता निष्पक्ष हुनुपर्छ, सामाजिक सद्भाव कायम गर्न लाग्नुपर्छ’

जनकपुरधाम, २२ असोज (रासस) । मधेश प्रदेशसभाका सभामुख रामअशिश यादवले निष्पक्षतालाई प्रवर्द्धन गर्दै सामाजिक सद्भाव कायम गर्न पत्रकारिता क्षेत्र प्रतिबद्ध हुनुपर्ने बताउनुभएको छ ।

नेपाल पत्रकार महासङ्घ धनुषाको १४औँ साधारणसभाको बिहीबार जनकपुरधाममा उद्घाटन गर्दै सभामुख यादवले पत्रकारिताको मर्यादा कायम राख्न सञ्चारकर्मीले अध्ययनशील भएर सत्यतथ्यमा आधारित समाचार सम्प्रेषण गर्नुपर्नेमा जोड दिनुभयो । “पत्रकारिता पक्ष वा विपक्षमा नभई निष्पक्ष हुनुपर्छ,” सभामुख यादवले भन्नुभयो, “तब मात्र पत्रकारिताप्रति समाजको विश्वास अझ बढ्छ ।”

सभामुख यादवले ‘डिजिटल’ माध्यमको विस्तारसँगै पत्रकारितामा नयाँ चुनौती थपिएको उल्लेख गर्दै व्यक्ति

हितभन्दा सामाजिक हितलाई केन्द्रमा राखेर पत्रकारिता गर्न आग्रह गर्नुभयो । उहाँले सीमान्तकृत तथा पछाडि पारिएका समुदायका पक्षमा कलम चलाउन पत्रकारलाई आग्रह गर्नुभयो । उहाँले सङ्घीयता खर्चिलो भएको भन्ने भाष्य गलत रहेको उल्लेख गर्दै वितीय सङ्घीयता पूर्णरूपमा कार्यान्वयन हुन नसकेको बताउनुभयो ।

नेपाल पत्रकार महासङ्घका अध्यक्ष निर्मला शर्माले महासङ्घ इतिहासकै कठिन अवस्थामा रहेको बताउनुभयो । संविधानले प्रेस तथा अभिव्यक्ति स्वतन्त्रताको अधिकार सुनिश्चित गरे पनि त्यसको संरक्षणका लागि पत्रकार एकजुट हुनुपर्ने उहाँले बताउनुभयो ।

राष्ट्रिय समाचार समिति (रासस)का पूर्वअध्यक्ष धर्मेन्द्र भाले डिजिटलाइजेसनका कारण पत्रकारिता क्षेत्रमा चुनौतीसँगै

निर्वाचनमा सकारात्मक एवं निर्वाचनमैत्री माहोल सिर्जना गर्न सशक्त एवं नेतृत्वदायी भूमिका निर्वाह गरेको भन्ने विषय जानकारीमा रहेको उल्लेख गर्नुहुँदै प्रमुख निर्वाचन आयुक्त कार्कीले आगामी दिनमा पनि रासससँग सहकार्य गर्न आयोग तयार रहेको स्पष्ट गर्नुभयो ।

त्यस अवसरमा आयोग र राससबीचको सम्बन्धसहित सहयोग, सहकार्यलगायत समसामयिक विषयमा कुराकानी भएको थियो । सो छलफलमा निर्वाचन आयुक्त सगुन शमशेर जबरा, गुरुप्रसाद वाग्ले पनि उपस्थित हुनुहुन्थ्यो ।

त्यसैगरी, राससका महाप्रबन्धक सन्दीप राई, प्रधानसम्पादक उत्तम सिलवाल, प्रमुख समाचारदाता एकराज पाठक, आलेख समाचार शाखा प्रमुख कृष्ण अधिकारी र निमित्त प्रशासन प्रमुख भरत केसीको उपस्थिति थियो ।

शुभकामना आदान-प्रदान

दैनिक समाचारदाता राजविराज, २२ असोज । ब्रह्माकुमारी राजयोग राजविराजले बडा दशैं, तिहार तथा छठ पर्वको अवसरमा आफ्नो वरदानी भवनमा शुभकामना आदान-प्रदान कार्यक्रम आयोजना गरेको छ ।

कार्यक्रममा जिल्ला प्रशासन कार्यालय सप्तरीका सहायक प्रमुख जिल्ला अधिकारी ओमप्रकाश महतो, भूमि प्रशासन अधिकृत किशोरकुमार रामलगायतले सहभागीलाई शुभकामना व्यक्त गर्दै सकारात्मक सोचले समाज र देशमा शान्ति, सुख र समृद्धि

चट्याङको समयमा सर्तक रहौं

१. बिजुली चम्केको बेला सर्तक रहने ।
२. विद्युतीय तरंग टिप्न सक्ने फलाम, चिसो बस्तु नछुने ।
३. बिजुली चम्केको केही समयसम्म पानी परेको क्षेत्रमा ननिस्कने ।
४. सकेसम्म घरभित्रै भ्यालढोका बन्द गरेर सुख्खा ठाउँमा बस्ने ।
५. खुला ठाउँमा भए कुनै घर अथवा भवनमा छिर्ने ।
६. सकभर अग्लो स्थानमा बस्ने ।
७. धातुको ह्याण्डल, चेन भएका व्याग वा अन्य सामान प्रयोग नगर्ने ।

सामुदायिक विद्यालयमा इन्टरनेट पहुँच ८५ प्रतिशतभन्दा बढी

काठमाडौं, २२ असोज (रासस) । मुलुकभर सञ्चालित सामुदायिक विद्यालयमध्ये ८५ दशमलव ४ प्रतिशतमा इन्टरनेट सुविधा पुगेको छ ।

शिक्षा तथा खेलकुद मन्त्रालयका अनुसार सामुदायिक विद्यालयमध्ये ८५ दशमलव ४ प्रतिशतमा इन्टरनेट सुविधा पुगेको हो । यस्तै, २९ दशमलव ६ प्रतिशत सामुदायिक विद्यालयमा सूचना प्रविधि (आइटी तथा आईसिटी) प्रयोगशाला विस्तार भएको छ ।

विसं २०७७ देखि सञ्चालित ‘राष्ट्रपति शैक्षिक सुधार कार्यक्रम’ अन्तर्गत चार हजार छ सय आठ विद्यालयमा सूचना प्रविधि प्रयोगशाला (आइसिटी ल्याब) निर्माण भएको मन्त्रालयले जनाएको छ । विद्यालयमा वैकल्पिक स्रोतबाट ६९ दशमलव ६ प्रतिशत विद्युत् पहुँच पुगेको छ । मुलुकभर धार्मिक प्रकृतिका विद्यालयसमेत गरी ३५ हजार नौ सय ५१ विद्यालय सञ्चालनमा छन् । तीमध्ये २७ हजार १० सामुदायिक विद्यालय छन् ।

विद्यालय पूर्वाधारतर्फ २०७२ को भूकम्पपछिको पुनर्निर्माणअन्तर्गत सात हजार छ सय ६७ विद्यालयको निर्माण सम्पन्न भएको छ भने थप १४ विद्यालय निर्माणाधीन छन् ।

पश्चिम नेपालमा भूकम्पबाट क्षतिग्रस्त विद्यालयमध्ये सरकार तथा विभिन्न विकास साझेदारको सहयोगमा दुई सय १६ विद्यालयको पुनर्निर्माण भइरहेका मन्त्रालयले जनाएको छ । दुई हजारभन्दा बढी विद्यार्थी भएका ३६ विद्यालयमा थप पूर्वाधार विकासअन्तर्गत १२ कोठे भवन निर्माण भइरहेका छन् ।

विशेषगरी देशको युवा जनशक्तिलाई स्वदेशमै अवसर र उद्यमका सम्भावना सिर्जना गर्नु साभ्ना दायित्व भएको राष्ट्रपति पौडेलले बताउनुभयो । डिजिटल रूपान्तरण र विश्वव्यापी प्रतिस्पर्धाको वर्तमान युगमा महासङ्घले आफ्नो राष्ट्रिय सञ्जाललाई अन्तर्राष्ट्रिय आर्थिक सञ्जालसँग जोड्दै नेपाली उत्पादन, सेवा र उद्यमलाई विश्व बजारमा पुऱ्याउन थप नेतृत्वदायी भूमिका निर्वाह गर्ने विश्वास उहाँले व्यक्त गर्नुभयो ।

कायम गर्न योगदान पुग्ने बताए । ब्रह्माकुमारी राजविराजकी

भगवती दिदीको अध्यक्षतामा आयोजित कार्यक्रममा नेपाल

बाँकी अन्तिम पृष्ठमा

चाडपर्व मनाऔः सामाजिक सद्भाव कायम राखौं

- ❖ आ-आफ्ना धर्म, संस्कृति, परम्परा र मौलिकताको सम्मान गर्दै चाडपर्व मनाऔं,
- ❖ चाडपर्वका अवसरमा परिवार, आफन्त र समुदायबीच प्रेम, सद्भाव र भाइचारा बढाऔं,
- ❖ धार्मिक तथा सांस्कृतिक विविधतालाई साझा सम्पत्तिका रूपमा सम्मान गरौं,
- ❖ चाडपर्वका नाममा हुने भेदभाव, वैमनस्यता, झै-झगडा र हिंसाबाट टाढा रहौं,
- ❖ सामाजिक सञ्जालमा घृणा, अफवाह तथा विभाजनकारी सामग्री फैलाउने कार्य नगरौं,
- ❖ मितव्ययी, सुरक्षित र सभ्य ढंगले आपसी सम्मान र सद्भावकासाथ चाडपर्व मनाऔं ।

चाडपर्वको खुसी बाँडौं, सामाजिक सद्भाव र राष्ट्रिय एकता बलियो बनाऔं ।

नेपाल सरकार
विज्ञापन बोर्ड

सम्पादकीय

आजैबाट प्रयास थालौं

जाडो याममा खासगरी वृद्धवृद्धा, बालबालिका, दीर्घरोगी र गरीब विपन्न वर्गका व्यक्तिहरु अपेक्षाकृत बढी प्रभावित हुने गर्दछन् । अबको केही दिनपछि चिसो मौसमको आगमन हुँदैछ । तराई मधेशमा जाडो याममा लाग्ने गरेको हुस्सु र कुहिरोका कारण वर्षेनी कतिपयले ज्यान गुमाउनु परेको तथ्याङ्क समेत रहेको छ । यस्ता वर्गहरुका लागि चिसो बढ्नु अगावै नै चिसोबाट बच्ने उपायका लागि सम्बन्धित निकाय र पालिकाहरु सचेत हुन आवश्यक छ ।

दैवी प्रकोप उद्धार समितिले चिसो बढ्नु अगावै सप्तरीका १८ वटै पालिकाहरूसँग समन्वय गरी दाउरा, कम्बल आदिको व्यवस्थासँगै एम्बुलेन्सलाई तयारी अवस्थामा राख्नु पर्ने हुन्छ । गरीबी र अभावमा जीवन विताइरहेकाहरुको जीवन यस जाडोयाममा भन् कष्टकर हुने गर्दछ । उनीहरुको स्वास्थ्य रक्षा गर्नु सम्बन्धित निकाय र खासगरी पालिकाहरुको कर्तव्य हो । जाडो बढ्नु अगावै पालिकाहरुले यस्ता वर्गको जो जाडोबाट बढी प्रभावित हुने गर्दछन्, को तथ्याङ्क संकलन गनी उनीहरुलाई पुर्याउनु पर्ने सेवा तत्कालै पुर्‍याई चिसोको जोखिमलाई कम गर्न सकिन्छ ।

तसर्थ पालिकाहरुले सम्बन्धित सहयोगी हातहरूसँगको हातेमालोमा गरि जाडो बढ्नु अगावै गरीब, विपन्न र वृद्धवृद्धा सहितका वर्गलाई जोगाउन प्रयास थाल्नु आवश्यक रहेको छ ।

बाढी/पहिरोबाट सतर्क रहौं ।

— गाउँघरका माथिल्लो भागमा कुलो बनाई पानीको उचित निकास दिऔं ।

— जमिन चिरा परेको देखिएकामा पानी नछिर्ने गरी टालौं ।

— घरभित्र वा वरिपरिको जमिन चिरा परेको भए सुरक्षित स्थानमा बसौं ।

— नदी वा खोलामा बाढी आएमा तल्लो भागमा बस्ने जनसमुदायलाई सूचना दिऔं ।

— भुकम्पले चिरा पारेको छ भने त्यस्तो स्थानलाई टालौं र सजगता अपनाऔं ।

— भौगोलिक अवस्था बिचार गरेर मात्र बाटो, कुलो वा नहर जस्ता संरचना बनाऔं । भु-क्षयबाट बच्न र बचाऔं ।

जनहीतका लागि : राजविराज दैनिक

लोकतन्त्रको अबको यात्रा परिणाममुखी लोकतन्त्र

डा दामोदर रेग्मी
काठमाडौं, २२ असोज (रासस) ।

नेपालको लोकतान्त्रिक इतिहास केवल शासन परिवर्तनको कथा होइन, यो नेपाली जनताको स्वतन्त्रता, सम्मान, अधिकार र सुन्दर भविष्यको खोजीमा गरिएको निरन्तर यात्राको कथा हो । विसं २००७ को पञ्जातान्त्रिक आन्दोलनदेखि २०४६ सालको जनआन्दोलन र २०६२/६३ को ऐतिहासिक जनआन्दोलनसम्म आइपुग्दा नेपाली जनताले पटकपटक इतिहासको दिशा परिवर्तन गरेका छन् । प्रत्येक आन्दोलनले एउटा नयाँ ढोका खोलेको छ, निरङ्कुशताबाट पञ्जातन्त्रतर्फ, राजकीय सर्वोच्चताबाट जन सार्वभौमसत्तातर्फ, एकात्मक केन्द्रीकरणबाट सङ्घीयतातर्फ र सीमित अधिकारबाट व्यापक नागरिक अधिकारतर्फ । आज हामी सङ्घीय लोकतान्त्रिक गणतन्त्रको अभ्यास गरिरहेका छौं तर इतिहासको एउटा सुन्दर उपलब्धि प्राप्त गरिसकेपछि अर्को प्रश्न जन्मिन्छ-के लोकतन्त्रले जनताको जीवनमा आफूले वाचा गरेजति परिवर्तन ल्याउन सकेको छ ? तर यो प्रश्न अब अनुत्तरित रहिरहनु हुँदैन ।

लोकतन्त्रको वास्तविक परीक्षा हाम्रा प्रक्रियामाभन्दा नागरिकको घरदैलोमा हुन्छ । संविधानका पानामा अधिकार लेखिनु महत्वपूर्ण उपलब्धि हो तर ती अधिकारको अनुभूति नागरिकले आफ्नो दैनिक जीवनमा गर्न सकेन भने लोकतन्त्र अधुरो रहन्छ । जब एउटा सामान्य नागरिकले सरकारी सेवा लिन पहुँच वा चिनजान खोज्नु पर्दैन, युवाले भविष्य निर्माणका लागि विदेशिनैपर्छ भन्ने बाध्यता हुँदैन, किसानले आफ्नो उत्पादनको उचित मूल्य पाउँछन्, उद्यमीले निष्पक्ष वातावरणमा व्यवसाय गर्न सक्छन्, कमजोर वर्गले राज्य आफूहरूसँग छ भन्ने अनुभूति गर्छन्-त्यतिबेला मात्र लोकतन्त्रले वास्तविक जीवन्तताको अर्थ पाउँछ ।

यसो भन्दै गर्दा नेपालको लोकतान्त्रिक यात्राले धेरै उपलब्धि दिएको छ भन्नेबारे कदापी भुल्नु हुँदैन । यस अवधिमा राजनीतिक अधिकार विस्तार भएका छन् । मौलिक अधिकार संस्थागत भएका छन् । समावेशिता, सामाजिक न्याय, समानता, लैङ्गिक सहभागिता र पिछ्छिडएका वर्ग तथा समुदायका अधिकार शासनको मूल बहसमा आएका छन् । विकास निर्माणले गति लिएको छ । सडक, सञ्चार, शिक्षा, स्वास्थ्य, विद्युत् र प्रविधिको पहुँच विगतको तुलनामा व्यापक बनेको छ । सङ्घीय संरचनाले राज्यलाई नागरिकको अझ नजिक पुर्‍याउने सम्भावनाको ढोका खोलेको छ तर उपलब्धिको सूची लामो हुँदैमा नागरिक सन्तुष्ट हुन्छन् भन्ने छैन । नागरिकले किताबी उपलब्धि गन्तुभन्दा आफ्नो जीवनमा आएको परिवर्तन महसुस गर्न चाहन्छन् ।

यसैविन्दुबाट हाम्रो लोकतान्त्रिक यात्राको अर्को चुनौती सुरु हुन्छ, राजनीतिक परिवर्तनलाई लोकतान्त्रिक संस्कारमा रूपान्तरण गर्ने चुनौती । विगतमा आन्दोलनका दिनमा देखिएको त्याग, साहस, आदर्श र एकता शासन सञ्चालनका क्रममा पनि कायम रहनुपर्छ तर हामी कतिपय अवस्थामा यस

परीक्षामा कमजोर देखिएका छौं । व्यवस्था परिवर्तन गर्न हामीले ठूलो मूल्य चुकायौं तर व्यवहार परिवर्तन गर्न त्यति नै गम्भीर हुन सकेनौं । संस्था निर्माण गर्‍यो तर संस्थागत संस्कार निर्माण गर्न सकेनौं । अधिकारको भाषा सिक्‍यो तर उत्तरदायित्वको भाषा त्यति बलियो बनाउन सकेनौं । लोकतन्त्रको नाम लियौं तर लोकतान्त्रिक आचरणलाई जीवनशैली बनाउन अझ बाँकी छ ।

लोकतन्त्रको आत्मा नैतिकता हो । सार्वजनिक पद कुनै व्यक्तिगत सुविधा वा प्रभाव विस्तार गर्ने माध्यम होइन यो जनताले दिएको विश्वासको जिम्मेवारी हो । जब सार्वजनिक जीवनमा सदाचार कमजोर हुन्छ, स्वार्थ हावी हुन्छ, निर्णय प्रक्रियामा पारदर्शिता हराउँछ र भ्रष्टाचारप्रति सहनशीलता बढ्छ तब क्षति केवल राज्यकोषलाई मात्र हुँदैन त्यतिबेला नागरिकको विश्वासमा चोट पुग्छ, नैराश्यता चुलिँदै जान्छ । यसरी राज्यप्रतिको विश्वास कमजोर हुनु लोकतन्त्रका लागि सबैभन्दा गम्भीर सङ्कट हो । त्यसैले भ्रष्टाचार नियन्त्रण केवल कानुनी कारबाहीको विषय मात्र होइन । यो राजनीतिक इच्छाशक्ति, प्रशासनिक सदाचारिता र सामाजिक संस्कारको प्रश्न पनि हो ।

सेवा प्रवाह लोकतन्त्रको सबैभन्दा प्रत्यक्ष अनुहार हो । नागरिकले सरकारलाई भाषणबाट होइन, सेवा केन्द्रबाट चिन्छ, अस्पताल, विद्यालय, वडा कार्यालय, मालपोत, यातायात, सामाजिक सुरक्षा र अन्य सार्वजनिक सेवाको सहजताबाट अनुभव गर्छ । सेवा प्राप्त गर्न सजिलो छ कि कठिन, कर्मचारीले सम्मानपूर्वक व्यवहार गर्छन् कि गर्दैनन्, निर्णय समयमा हुन्छ कि हुँदैन, प्रक्रिया पारदर्शी छ कि छैन यिनै प्रश्नले नागरिकको मनमा सरकारको चित्र बन्ने गर्दछ । त्यसैले सुशासनको पहिलो प्रयोगशाला नागरिकको घरदैलो हो, सेवा प्राप्ति पछिको सेवाग्राहीको अनुहार हो ।

यही सन्दर्भमा २०८२ भदौको जेनजी आन्दोलनलाई गम्भीरतापूर्वक बुझ्नु आवश्यक छ । यसलाई केवल एउटा राजनीतिक घटना वा तत्कालीन असन्तुष्टिको विस्फोटका रूपमा मात्र हेर्नु उचित हुँदैन । यसमा नयाँ पुस्ताको आकाङ्क्षा, अवसरको खोजी, पारदर्शिताको माग, सुशासनप्रतिको आग्रह र पुरानो राजनीतिक संस्कारप्रतिको असन्तुष्टि पनि प्रतिबिम्बित भएको देखिन्छ । आजको युवा प्रश्न गर्छन् इतिहासमा धेरै आन्दोलन भए, शासन व्यवस्था धेरैपटक फेरियो, तर हाम्रो जीवनमा परिवर्तनको गति किन सुस्त छ, मैले अवसरका लागि आफ्नो घर, गाउँ र देश किन छोड्नुपर्छ, राज्यसँग मेरो भविष्यको सम्बन्ध के हो ।

यी प्रश्नहरुलाई असन्तोषको आवाज भनेर दबाउने होइन वा न्यून महत्व दिने होइन, लोकतन्त्रलाई अझ परिपक्व बनाउने अवसरका रूपमा ग्रहण गर्नुपर्छ । नयाँ पुस्तालाई उपदेशभन्दा अवसर चाहिएको छ । भाषणभन्दा परिणाम चाहिएको छ । आश्वासनभन्दा विश्वास चाहिएको छ । प्रतिस्पर्धाका लागि अवसर चाहिएको छ । योग्यता प्रणालीको कदर चाहिएको छ ।

पुरानो शैलीको असान्दर्भिक प्रवृत्तिको निरन्तरताभन्दा उत्तरदायी शासन चाहिएको छ । त्यसैले युवाको आवाजलाई सुन्नु आजको लोकतान्त्रिक नेतृत्वको पहिलो परीक्षा हो ।

यस परिवर्तनका केन्द्रमा दुई प्रमुख शासकीय पात्र छन्, निर्वाचित राजनीतिक नेतृत्व र प्रशासनिक संयन्त्र । राजनीतिक नेतृत्वले जनादेशलाई व्यक्तिगत वा दलगत स्वार्थभन्दा माथि उठाएर सार्वजनिक हितमा प्रयोग गर्नुपर्छ । नीति निर्माणमा दूरदृष्टि, तथ्यमा आधारित निर्णय, पारदर्शिता र दीर्घकालीन राष्ट्रिय हितलाई प्राथमिकता दिनुपर्छ । प्रशासनले राजनीतिक तटस्थता, व्यावसायिकता, दक्षता, सदाचार र नागरिकमैत्री व्यवहारको प्रतिबद्धतालाई आफ्नो आधार बनाउनुपर्छ । राजनीतिक नेतृत्वले प्रशासनलाई अनावश्यक हस्तक्षेपबाट मुक्त गर्नुपर्छ र प्रशासनले पनि आफ्नो व्यावसायिक जिम्मेवारीबाट पन्छिनु हुँदैन । राजनीति र प्रशासनबीचको स्वस्थ सम्बन्ध नै प्रभावकारी शासनको आधार हो ।

सङ्घीयता हाम्रो लागि अर्को महत्वपूर्ण अवसर हो । सङ्घीयता केवल अधिकारको तहगत बाँडफाँट मात्र होइन, यो नागरिकलाई राज्यसँग नजिक ल्याउने सजिलो माध्यम पनि हो । सङ्घ, प्रदेश र स्थानीय तहबीच अधिकारको प्रतिस्पर्धाभन्दा सहकार्यको संस्कृति विकास गर्न आवश्यक छ । सङ्घले राष्ट्रिय नीति, मापदण्ड र समन्वयमा नेतृत्व लिनुपर्छ । प्रदेशले क्षेत्रीय विकास, समन्वय र सेवा व्यवस्थापनमा आफ्नो विशिष्ट भूमिका देखाउनुपर्छ । स्थानीय तह नागरिकको सबैभन्दा नजिकको सरकार भएकाले जनसेवा, स्थानीय विकास र नागरिक सहभागिताको उत्कृष्ट नमुना बन्नुपर्छ । तीनै तहले आफूलाई अलगअलग शक्ति केन्द्रका रूपमा होइन, एउटै राज्य प्रणालीका पुरक अङ्गका रूपमा बुझ्न सके सङ्घीयताको सार अझ बलियो हुनेछ ।

तर सरकार मात्र परिवर्तनको वाहक होइन । निजी क्षेत्र आर्थिक रूपान्तरणको महत्वपूर्ण इन्जिन हो । रोजगारी, उत्पादन, उद्यमशीलता, प्रविधि र नवप्रवर्तनको विस्तारबिना लोकतन्त्रको सामाजिक आधार बलियो हुन सक्दैन । त्यसैले निजी क्षेत्रलाई शङ्काको दृष्टिले हेर्ने होइन, पारदर्शी नियमन र जिम्मेवार साभेदारीका माध्यमबाट विकासको सहयात्री बनाउनु आवश्यक छ । नाफा र सामाजिक उत्तरदायित्वबीच सन्तुलन कायम गर्दै जिम्मेवार व्यवसाय संस्कार विकास गर्नुपर्छ ।

नागरिक समाज, गैरसरकारी संस्था, विकास साभेदार र सञ्चार क्षेत्रको भूमिका पनि कम महत्वपूर्ण छैन । नागरिक समाज लोकतन्त्रको पहरेदार मात्र होइन, नीति संवाद र सामाजिक नवप्रवर्तनको साभेदार बन्नुपर्छ ।

गैरसरकारी संस्थाले परियोजनाको सङ्ख्या र चिल्ला कागजमा देखिने प्रगति होइन, परिणाम र संस्थागत क्षमतालाई आफ्नो सफलताको मापदण्ड बनाउनुपर्छ । विकास साभेदारहरुले बाह्य सहयोगलाई राष्ट्रिय प्राथमिकता र स्थानीय स्वामित्वसँग जोड्नुपर्छ । सञ्चारमाध्यमले लोकतन्त्रको

चौथो अङ्गका रूपमा प्रश्न गर्ने मात्र होइन, सत्यको खोजी, तथ्यको प्रस्तुति र रचनात्मक सार्वजनिक बहसको वातावरण निर्माण गर्नुपर्छ ।

शिक्षालयको भूमिका अझ गहिरो छ । विश्वविद्यालय र विद्यालयले केवल प्रमाणपत्र बाँड्ने होइन, विवेक, चरित्र, सिर्जनशीलता र नागरिक चेतना निर्माण गर्नुपर्छ । हामीले युवालाई विदेश जाने प्रमाणपत्र दिने होइन, देशमै अवसर खोज्ने र सिर्जना गर्ने क्षमता पनि दिनुपर्छ । अनुसन्धान, नवप्रवर्तन, उद्यमशीलता र ज्ञानमा आधारित अर्थतन्त्रको विकासबिना नेपालले आफ्ना सम्भावनालाई समृद्धिमा बदल्न सक्दैन ।

वास्तवमा नेपालमा सम्भावनाको कमी छैन, कमी छ त त्यसलाई व्यवस्थित रूपमा परिचालन गर्ने संस्थागत क्षमता, नीति निरन्तरता र कार्यान्वयनको दृढतामा । जलस्रोत, पर्यटन, कृषि, जैविक विविधता, सूचना प्रविधि, मानव पुँजी र उद्यमशील युवा हाम्रा शक्तिहरु हुन् । हाम्रा तुलनात्मक लाभका क्षेत्रहरु हुन् । समस्या स्रोतको अभाव मात्र होइन, स्रोतको उचित व्यवस्थापन र सार्वजनिक संस्थाको प्रभावकारिताको पनि हो । त्यसैले अब हामीले नेपालमा केही हुँदैन भन्ने निराशाको मनोविज्ञानबाट बाहिर निस्केर नेपालमा के गर्न सकिन्छ भन्ने सम्भावनाको मनोविज्ञान निर्माण गर्नुपर्छ ।

यसका लागि लोकतन्त्रलाई निर्वाचनको चक्रबाट परिणामको चक्रमा लैजाँने पर्दछ । पाँच वर्षमा एकपटक मत माग्ने लोकतन्त्रको अपरिहार्य पक्ष त हो तर नागरिकले पाँच वर्षमा एकपटक दिएको मतले प्रत्येक दिन राज्यको सबल उपस्थितिमा लोकतन्त्रको अनुभूति गर्न पाउनुपर्छ ।

लोकतन्त्रको सफलता सरकार कति लामो समय टिक्छ भन्नेमा मात्र होइन, नागरिकको जीवन कति सहज भयो भन्नेमासमेत मापन हुनुपर्छ । कति बजेट खर्च भयो भन्नेभन्दा त्यसले कति जीवन बदल्यो भन्ने महत्वपूर्ण हो । कति कानुन बने भन्नेभन्दा तिनले कति न्याय र अवसर सिर्जना गरे भन्ने महत्वपूर्ण हो ।

आज नेपाललाई निराशाको कथाको पुनरावृत्ति होइन, सम्भावनाको व्यावहारिक सुखद सपनाको आवश्यकता छ । हामीले विगतका आन्दोलनलाई केवल स्मृतिमा राखेर पुग्दैन तिनका आदर्शलाई वर्तमानको शासन संस्कारमा उतार्नुपर्छ । विसं २००७ ले स्वतन्त्रताको सपना देखायो, २०४६ सालले बहुदलीय लोकतन्त्रलाई पुनःस्थापित गर्‍यो, २०६२/६३ ले लोकतान्त्रिक गणतन्त्रको बाटो खोल्‍यो । विसं २०८२ भदौको जेनजी विद्रोहले युवापुस्तालाई आशावादी बनायो । यस परिवेशमा अबको जिम्मेवारी लोकतन्त्रलाई जनताको मनमा स्थापित गर्नु हो । यस यात्रामा सबैभन्दा ठूलो प्रश्न सरकार कसको बन्यो भन्ने होइन, सरकार कस्तो बन्यो भन्ने हो । प्रश्न कुन दल सत्तामा छ भन्ने मात्र होइन, त्यो सत्ताले जनताको जीवनमा के कति परिवर्तन ल्यायो भन्ने हो । प्रश्न राज्य कति शक्तिशाली छ भन्ने मात्र होइन, नागरिक कति सुरक्षित, सम्मानित र सक्षम छन् भन्ने हो ।

नेपालको सुखद भविष्यका **बाँकी तीन पृष्ठमा**

निजीले सुपथ मूल्यको इन्टरनेट प्याकेज बन्द गर्दा नेपाल टेलिकमले के गर्दैछ ?

अशोक घिमिरे
काठमाडौँ, २२ असोज (रासस) । सुपथ मूल्य र कम स्पिडका प्याकेज बिक्री नगर्ने इन्टरनेट सेवा प्रदायक सङ्घ नेपालको निर्णयसँगै नेपाली उपभोक्तामाझ अहिले इन्टरनेट शुल्क महँगो पर्ने हो कि भन्ने बारेमा बहस भइरहेको छ । सङ्घले गत सोमबारदेखि सस्ता इन्टरनेट प्याकेज उपलब्ध गराउन असमर्थ रहेको जनाएको छ ।

मध्यपूर्वको तनावपछि चुलिएको इन्धनको मूल्य, फाइबरको मूल्यवृद्धि, अत्यधिक मुद्रास्फीतिको अवस्था र एआईको तीव्र वृद्धिका कारण इलेक्ट्रोनिक चिपसेटको मूल्य बढेको र यसबाट सेवा प्रदायकको सञ्चालन खर्चसमेत उठ्न नसकेको भन्दै सङ्घले सुपथ मूल्यका प्याकेज बन्द गर्ने निर्णय गरेको थियो ।

सङ्घको निर्णयसँगै निजी इन्टरनेट सेवा प्रदायकले सस्ता प्याकेजको बिक्री बन्द भएको घोषणा गरेका छन् । इन्टरनेट दैनिक जनजीवनको हिस्सा बनिरहँदा एक्कासि सुपथ मूल्यका प्याकेज बन्द हुँदा न्यून वर्ग इन्टरनेटको सुविधाबाट वञ्चित हुनुपर्ने हो कि भन्ने आशङ्का बढेको छ ।

यही सन्दर्भमा हामीले सरकारी स्वामित्वको नेपाल दूरसञ्चार कम्पनी (नेपाल टेलिकम)का प्रवक्ता डा कमल लामिछानेलाई के टेलिकमले पनि सुपथ मूल्यका साना प्याकेज बन्द गर्दैछ भनेर प्रश्न सोधेका छौँ । राससको जिज्ञासामा उहाँले भन्नुभयो, “टेलिकमले ग्राहकलाई जुन प्याकेज बिक्री गरिरहेको छ, त्यो निरन्तररूपमा चल्छ । अहिले मूल्य बढाउने सोच छैन, टेलिकमले ग्राहकलाई उपलब्ध गराएको प्याकेज निकै सर्वसुलभ

लोकतन्त्रको ...

सर्जक हामी सबै हौं । यो हाम्रो सामूहिक कर्मले लेखिने साभा पाना हो । राजनीतिक नेतृत्व भविष्य द्रस्टा बन्न सक्थ्यो, सार्वजनिक प्रशासनले व्यावसायिकता रोज्न सक्थ्यो, निजी क्षेत्रले जिम्मेवारी अँगाल्न सक्थ्यो, नागरिक समाजले रचनात्मक निगरानी गर्थ्यो, शिक्षालयले ज्ञान र चरित्र निर्माण रोज्यो र नागरिकले अधिकारसँगै कर्तव्यलाई आत्मसात् गर्थ्यो भने लोकतन्त्र केवल असल शासन प्रणाली मात्र रहने छैन यो जीवन पद्धति बन्नेछ । हामीले धेरैपटक व्यवस्था परिवर्तन गर्थौं । अब व्यवहार र अवस्था परिवर्तन गर्ने समय हो । धेरैपटक नयाँ सुरुआतको घोषणा गर्थौं । अब त्यसलाई परिणाममा बदल्ने समय हो । आफैँले गरेका धेरै आन्दोलनबाट हामीलाई अधिकार दिलायौं । अब सुशासन, समृद्धि, न्याय र समान अवसरका माध्यमबाट ती अधिकारलाई जीवन्त बनाउने समय हो । किनकी लोकतन्त्रको अन्तिम अर्थ यही हो जनताले राज्यलाई आफ्नो ठान्नु, राज्यले जनतालाई केन्द्रमा राखोस् र प्रत्येक नेपालीले आफ्नै देशमा आफ्नो भविष्य देख्न सकोस् । यही विश्वास पुनर्जागृत गर्न सकियो भने नेपालको लोकतान्त्रिक यात्रा केवल इतिहासको गौरवमात्र बन्ने छैन भविष्यको आशाको आधार पनि बन्नेछ । *(नेपाल सरकारका पूर्वसचिव हुनुहुन्छ)*

दरको छ ।” अन्य सेवा प्रदायकको तुलनामा टेलिकमले सुपथ मूल्यमा वार्षिक र दुई वर्षको इन्टरनेट प्याकेज बिक्री गरिरहेको उहाँको दाबी छ । टेलिकमको फाइबर इन्टरनेट प्याकेज खरिद गर्दा ग्राहकले मोबाइलमा दैनिक ६०० एमबीदेखि एक हजार एमबीसम्म डाटा निःशुल्क पाउँदै आएको कम्पनीले जनाएको छ । एक महिने र तीन महिने प्याकेजहरू पनि सञ्चालनमा रहेका छन् । कम्पनीले हाल उपलब्ध गराइरहेका फाइबर इन्टरनेट प्याकेजको विस्तृत विवरण वेबसाइट <https://www.ntc.net.np/tariff/ftth-tariff> मा हेर्न सकिनेछ ।

“अहिले उपभोक्तालाई इन्टरनेट ब्यान्डविथ जे-जति दिइन्छौं, त्योभन्दा बढी नै पाउनुहुन्छ, त्योभन्दा कम हुँदैन । बिलिङको पाटो पनि पारदर्शी छ”, प्रवक्ता लामिछानेले भन्नुभयो । अझ दुई वर्षको प्याकेज एकैचोटी खरिद गर्दा एक वर्षको प्याकेजमा पाउने सुविधामा झन्डै १५ प्रतिशत सुहालियत उपलब्ध गराइएको टेलिकमको दाबी छ ।

अहिले टेलिकमले घरायसी ग्राहकलाई एक वर्षका लागि ५० एमबिपिएसको इन्टरनेट रु आठ हजार ४९९ मा उपलब्ध गराउँदै आएको छ । दुई वर्षको सेवा एकैपटक लिँदा उक्त ग्राहकले जम्मा रु १४ हजार ९९९ मात्र तिर्नुपर्छ । एकैपटक वार्षिक शुल्क भुक्तानी गर्दा दैनिक ६०० एमबी मोबाइल डाटा निःशुल्क पाउने कम्पनीले जनाएको छ ।

टेलिकमले ७५ एमबिपिएसको इन्टरनेटका लागि वार्षिक १० हजार ४९९, १०० एमबिपिएसका लागि ११ हजार

४९९, एक सय ५० एमबिपिएसका लागि १२ हजार ९९९ र २०० एमबिपिएसका लागि १६ हजार ४९९ शुल्क तोकेको छ । गत साउन मसान्तसम्म टेलिकमको फाइबर इन्टरनेट जोड्ने ग्राहकको सङ्ख्या चार लाख दुई हजार ११० पुगेको छ ।

इन्टरनेट जडान र मर्मतसम्भारलाई थप व्यवस्थित बनाइएको टेलिकमले जनाएको छ । “इन्टरनेट जडान गर्न चाहने ग्राहकले कार्यालयमा आउनुपर्ने छैन, सिधै १९८ मा फोन गरेर ‘डिमान्ड’ लिन सक्नुहुन्छ”, प्रवक्ता लामिछानेले भन्नुभयो, “उपभोक्तालाई चुस्त सेवा दिन सार्वजनिक विदा तथा चाडपर्वमा पनि काउन्टर खुला राखेका छौं ।” हाल टेलिकमको फाइबर सेवा ७७ जिल्लाका झण्डै ४०० पालिका र पालिकाका केन्द्रमा पुगेको छ । यो सेवा विस्तार भइरहेको कम्पनीले जनाएको छ ।

“राष्ट्रिय आवश्यकताको हिसाबले लाभ र लागत नहेरी दुर्गम र अतिदुर्गम स्थानमा सेवा विस्तार गरिरहेका छौं”, प्रवक्ता लामिछानेले भन्नुभयो, “फाइबर इन्टरनेट नपुगेको स्थानमा ‘ब्रोडव्याण्ड इन्टरनेट’ सेवा उपलब्ध गराइरहेका छौं ।” फाइबर इन्टरनेटसँगै मोबाइल डेटा र विभिन्न छुट हिसाब गर्दा उपभोक्तालाई इन्टरनेटको लगानी अत्यन्त न्यून पर्न जाने कम्पनीको दाबी छ ।

टेलिकमको फाइबरबाट एकैपटकमा उच्च गतिको इन्टरनेटका साथै रोजेको च्यानलसहितको टेलिभिजन हेर्न, टेलिफोन सेवा प्रयोग गर्न र मोबाइल डाटा समेत चलाउन सकिन्छ । एउटै तारबाट आवश्यकता अनुसार चारवटा

सुविधा चलाउन सकिने भएकाले नेपाल टेलिकमले यसलाई ‘थ्री प्लस वान’ नामाकरण गरेको छ । अब टेलिभिजन हेर्ने ‘भर्चुअल सेट-टप बक्स’ टेलिकमले एनटी फाइबरमार्फत उपलब्ध गराइरहेको टेलिभिजन सेवा एनटीटिभीअन्तर्गत स्मार्ट टिभी प्रयोगकर्ताले ‘सेट टप बक्स’बिना नै सेवा प्रयोग गर्न सक्ने सुविधा ल्याएको छ । कम्पनीले यही असोज १५ देखि हाललाई एन्ड्रोइड टिभीका लागि भर्चुअल सेट-टप बक्स उपलब्ध गराएको छ ।

ग्राहकहरूले आफ्नो एन्ड्रोइडमा आधारित स्मार्ट टिभीमा यो भर्चुअल सेट-टप बक्स प्रयोग गर्नसक्ने टेलिकमले जनाएको छ । ग्राहकहरूले गुगल प्लेस्टोरमा ‘स्मार्ट एनटीटिभी’ सर्च गरेर इन्स्टल गरी भर्चुअल सेट-टप बक्स प्रयोग गर्न सक्नेछन् ।

आगामी दिनमा सबै स्मार्ट टिभीमा प्रयोग गर्न मिल्ने भर्चुअल सेट-टप बक्स सञ्चालनमा ल्याउने तयारी भइरहेको टेलिकमका प्रवक्ता लामिछानेले जानकारी दिनुभयो । उक्त सेवा थप ग्राहकमैत्री हुने गरी विकास गरिएको छ ।

नयाँ प्याकेज खरिद गर्दा ग्राहकले भर्चुअल सेट-टप बक्ससहितको प्याकेज लिएमा रु एक हजार छुट हुने व्यवस्था गरिएको छ । टेलिकमले एनटी फाइबरमार्फत एउटै तारबाट टेलिफोन, तीव्र गतिको इन्टरनेट र टेलिभिजन सेवा प्रदान गर्दै आएको छ । भर्चुअल सेट-टप बक्ससहितको टेलिभिजन प्रयोग गर्न कम्पनीले विभिन्न प्याकेज उपलब्ध गराएको छ । वार्षिक र दुई वर्षे प्याकेजमा मोबाइल डाटा सुविधासमेत उपलब्ध छ ।

पणजी (भारत), २२ असोज (रासस/एएनआई) । हिन्दी तथा मराठी चलचित्रका चर्चित अभिनेता नाना पाटेकरको विहीवार बिहान हृदयाघातपछि निधन भएको मणिपाल अस्पतालका चिकित्सकले बताएका छन् ।

मणिपाल अस्पतालको ओन्कोलोजी विभागका प्रमुख डा शेखर साल्करका अनुसार बिहान निवासमा अस्वस्थ भएपछि पाटेकरलाई अस्पताल ल्याइएको थियो । अस्पताल पुर्‍याउँदा उहाँको अवस्था गम्भीर भइसकेको थियो ।

चिकित्सकको टोलीले करिब ४५ मिनेटदेखि एक घण्टासम्म उहाँलाई पुनर्जीवित गर्ने प्रयास गरे पनि बचाउन नसकिएको डा साल्करले बताउनुभयो ।

उहाँका अनुसार पाटेकरले बिहान करिब २:३० बजे आफूलाई असहज भइरहेको भन्दै एक साथीलाई सन्देश पठाउनुभएको थियो । रातको समय भएकाले साथीले तत्काल सन्देश देख्नुभएन । त्यसपछि उहाँले पाटेकरलाई फोन गर्नुभयो र बिहान करिब ४ बजे उहाँको निवासमा पुग्नुभयो ।

त्यतिबेला पाटेकरलाई अत्यधिक पसिना आएको र उहाँ विस्तारै बेहोस हुँदै जानुभएको थियो । अस्पतालको आपत्कालीन टोलीले निवासमै पुगेर उहाँलाई सिपिआर दिएको थियो । त्यसपछि बिहान करिब ४:२० देखि ४:३० बजेको बीचमा अस्पताल ल्याइएको थियो । “उहाँ पूर्ण रूपमा अनुत्तरदायी अवस्थामा हुनुहुन्थ्यो । अस्पताल ल्याएपछि पनि हामीले सक्दो प्रयास गर्थौं, तर उहाँलाई मृत अवस्थामा ल्याइएको थियो”, डा साल्करले भन्नुभयो ।

पाटेकरको निधनपछि मेडिको-कानूनी प्रक्रिया अघि बढाइएको र शव पोस्टमार्टमका लागि गोवा मेडिकल कलेजमा लिएएको चिकित्सकले बताउनुभयो । उहाँका परिवारका सदस्य त्यतिबेला उपस्थित नभए पनि साथी र हेरचाहकर्ता भने साथमा रहेको जनाइएको छ ।

पाटेकरले सन् १९७८ मा ‘गमन’ चलचित्रबाट अभिनय यात्रा सुरु गर्नुभएको थियो । उहाँले ‘परिन्दा’, ‘प्रहार’, ‘क्रान्तिवीर’, ‘तिरङ्गा’, ‘खामोशी’ र ‘अब तक छप्पन’ लगायतका चलचित्रमा अभिनय गर्नुभएको थियो । पछिल्ला वर्षमा पनि उहाँ चलचित्र क्षेत्रमा सक्रिय हुनुहुन्थ्यो र ‘हाउसफुल ५’, विशाल भारद्वाजको ‘ओ’ रोमियो’ तथा ‘सुवेदार’ मा अभिनय गर्नुभएको थियो ।

विश्व समाचार

नोबेल शान्ति पुरस्कारमा ट्रम्पको दाबी

वासिङ्टन, २२ असोज (रासस/एएनआई) । अमेरिकी राष्ट्रपति डोनाल्ड ट्रम्पले सन् २०२६ को नोबेल शान्ति पुरस्कारका लागि आफू योग्य रहेको दाबी गर्दै आफूले दोस्रो कार्यकाल सुरु गरेयता आठवटा द्वन्द्व समाधान गरेको बताउनुभएको छ ।

बुधबार ओभल अफिसमा पत्रकारसँग कुरा गर्दै ट्रम्पले पुरस्कारको घोषणा शुक्रबार हुने उल्लेख गर्दै “यो समयको कुरा हो” भन्नुभयो । आफूले पुरस्कार पाए पनि नपाए पनि शान्तिका लागि अरूभन्दा बढी काम गरेको उहाँको दाबी थियो ।

“मैले अरू कसैले नगरेको काम गरेको छु । मैले घमण्ड गरिरहेको छैन, म तपाईंहरूलाई तथ्य मात्र बताउँदैछु । मैले आठवटा युद्ध समाधान गरेँ”, उहाँले भन्नुभयो ।

ट्रम्पले नोबेल समितिले आफूजस्ता व्यक्तिलाई पुरस्कार नदिने प्रतिष्ठा बनाएको टिप्पणी गर्दै आफूलाई पुरस्कार नदिइए पनि त्यसले आफूले गरेका कामको महत्त्व कम नहुने बताउनुभयो । उहाँले सन् २००९ मा तत्कालीन राष्ट्रपति बाराक ओबामालाई नोबेल शान्ति पुरस्कार दिइएको विषयमा समेत प्रश्न उठाउनुभयो ।

ट्रम्पले गत वर्ष नोबेल शान्ति पुरस्कार पाउनुभएकी भेनेजुएलाकी विपक्षी नेता मारिया कोरिना मचाडोसँगको भेटको पनि उल्लेख गर्दै उहाँले आफ्नो पदक आफूलाई दिएको दाबी गर्नुभयो ।

ट्रम्प प्रशासनले आर्थिक दबाव, व्यापार रणनीति र महसुलमार्फत विभिन्न देशलाई कूटनीतिक वार्तामा ल्याउन सफल भएको दाबी गर्दै आएको छ । तर डेमोक्रेटिक रिपब्लिक अफ कलेरो तथा कम्बोडिया-थाइल्यान्ड सीमा क्षेत्रमा पुनः द्वन्द्व देखिएको र युक्रेनमा स्थायी शान्ति कायम हुन नसकेको भन्दै उहाँको दाबीमाथि प्रश्न उठाइएको छ । मध्यपूर्वमा इरानसँग सम्बन्धित निरन्तर तनावले पनि उहाँको शान्ति प्रयासलाई चुनौती दिएको छ ।

नोबेल शान्ति पुरस्कार नर्वेको ओस्लोस्थित नर्वेजियन नोबेल समितिले स्वतन्त्र रूपमा प्रदान गर्छ । सन् २०२६ का सम्भावित दावेदारमा पोप लियो, अन्तर्राष्ट्रिय फौजदारी अदालत र प्यालेस्टिनी क्षेत्रका लागि संयुक्त राष्ट्रसङ्घका विशेष प्रतिवेदकलगायतका नाम चर्चामा छन् ।

भारतमा निर्वाचन आयोगविरुद्ध प्रदर्शन

नयाँदिल्ली, २२ असोज (रासस/एएफपी) । भारतमा मतदाता सूचीको विशेष गहन पुनरवलोकनका क्रममा लाखौं नाम हटाइएको विषयलाई लिएर निर्वाचन आयोगमाथि दबाव बढेको छ । ‘इन्डियन एक्सप्रेस’ को अनुसन्धानात्मक समाचारले मतदाता सूची संशोधनका महत्त्वपूर्ण निर्णयहरू तीन निर्वाचन आयुक्तमध्ये दुई जनाको स्वीकृतिबिना गरिएको आरोप लगाएपछि आयोग र प्रधानमन्त्री नरेन्द्र मोदीको सरकारविरुद्ध विरोध चर्किएको हो ।

भारतीय निर्वाचन आयोगले भने आरोप अस्वीकार गर्दै आफ्ना सबै निर्णय सर्वसम्मत र कानूनसम्मत रहेको जनाएको छ । विपक्षी दलहरूले भने सत्तारूढ भारतीय जनता पार्टी (भाजपा) लाई फाइदा पुग्ने गरी वैध मतदाताको नाम हटाइएको आरोप लगाएका छन् । आयोगका प्रमुख ज्ञानेश कुमारको राजीनामा माग गर्दै प्रदर्शन भइरहेका छन् भने शनिवार नयाँदिल्लीमा ठूलो प्रदर्शनको तयारी गरिएको छ ।

सन् २०२५ मा विशेष गहन पुनरवलोकन (एसआइआर) सुरु भएयता आयोगमा आन्तरिक मतभेद रहेको ‘इन्डियन एक्सप्रेस’ ले जनाएको छ । आयोगका तीनमध्ये दुई आयुक्तले पछिल्लो १० महिनामा एसआइआरका प्रमुख निर्णयमाथि एक दर्जनभन्दा बढी पटक औपचारिक आपत्ति जनाएको समाचारमा उल्लेख छ ।

आयोगले गलत विवरणमा दर्ता भएका मतदाताको पहिचान गर्नु र ‘विदेशी अवैध आप्रवासी’ लाई मतदानबाट रोक्नु एसआइआरको उद्देश्य रहेको बताएको छ । आलोचकहरूले भने यसबाट सीमान्तकृत तथा अल्पसङ्ख्यक समुदाय प्रभावित हुने बताएका छन् ।

आयोगको तथ्याङ्क उद्धृत गर्दै भारतीय सञ्चारमाध्यमले १३ करोड ३० लाखभन्दा बढी नाम मतदाता सूचीको मस्यौदाबाट हटाइएको जनाएका छन् । हटाइएका नाममा दोहोरो विवरण तथा मृत्यु भएका व्यक्तिका नामसमेत छन् । अन्तिम सूची प्रकाशित भएपछि मात्र वास्तविक सङ्ख्या स्पष्ट हुनेछ ।

यस विषयमा हजारौं मानिस प्रदर्शनमा सहभागी भएका छन् । विपक्षी काङ्ग्रेस पार्टीले राहुल गान्धीको नेतृत्वमा नयाँदिल्लीमा प्रदर्शन गरेको छ । युवाहरूको नेतृत्वमा रहेको सीजेपीले पनि थप प्रदर्शनको आह्वान गरेको छ ।

वैसङ्ठी वर्षीय ज्ञानेश कुमारले सन् २०२५ फेब्रुअरीमा निर्वाचन आयोगको प्रमुखका रूपमा जिम्मेवारी सम्हाल्नुभएको हो । मतदाता सूची संशोधनको विषय सर्वोच्च अदालतमा समेत पुगेको छ । अदालतले सरकार र निर्वाचन आयोगसँग स्पष्टीकरण मागेको छ भने यससम्बन्धी अर्को सुनुवाई आगामी साता हुने तय भएको छ ।

